Zamanaşımında Beraat mi Düşme mi?

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay Ceza Genel Kurulu	18.02.2026	Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/562	2026/106	TCK 66/1-e, TCK 67, CMK 223/8, CMK 223/9, TCK 106/2-a

ÖZET

Silahla tehdit suçundan verilen beraat hükmü onanmışken, 8 yıllık asli zamanaşımı dolduğundan CGK itirazı kabul etti; derhâl beraati gerektiren hâl yoksa önce düşme kararı verileceğini belirterek 2023 tarihli içtihattan döndü ve davanın düşmesine oy çokluğuyla hükmetti.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/zamanasiminda-beraat-mi-dusme-mi-cgk-2026-106/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

Ceza Genel Kurulu 2025/562 E. , 2026/106 K.

"İçtihat Metni"

İtirazname No : 2022/53160

KARARI VEREN

YARGITAY DAİRESİ : 6. Ceza Dairesi

MAHKEMESİ :Asliye Ceza

SAYISI : 710-151

I. HUKUKÎ SÜREÇ

Sanığın silahla tehdit suçundan 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 106/2-a ve 62. maddeleri uyarınca 1 yıl 8 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına ilişkin Kırşehir 1. Asliye Ceza Mahkemesince verilen 10.09.2015 tarihli ve 350-320 sayılı hükmün, sanık müdafii tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 4. Ceza Dairesince 22.11.2021 tarih ve 5201-27227 sayı ile; "...Sanığın, katılan ...'ı 'seni öldüreceğim' şeklinde tehdit edip bıçak ile yaralaması karşısında,

eyleminin bir bütün hâlinde silahla kasten yaralama suçunu oluşturduğu gözetilmeden sanık hakkında tehdit suçundan hüküm kurulması," isabetsizliğinden bozulmasına karar verilmiştir.

Bozmaya uyan Yerel Mahkemece 15.02.2022 tarih ve 710-151 sayı ile verilen 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 223/2-a maddesi uyarınca sanığın silahla tehdit suçundan beraatine ilişkin hükmün, katılan vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 6. Ceza Dairesince 03.07.2025 tarih ve 2561-7151 sayı ile onanmasına karar verilmiştir.

II. İTİRAZ SEBEPLERİ

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı 11.07.2025 tarih ve 53160 sayı ile; "...Daha ağır cezayı gerektiren başka bir suçu oluşturma ihtimali bulunmayan ve 16.03.2015 tarihinde gerçekleştirildiği iddia edilen eylemle ilgili olarak, sanık hakkında dava zamanaşımını kesen son işlem olan mahkûmiyet hükmünün verildiği 10.09.2015 tarihinden itibaren hakkındaki dava zamanaşımını süresi, Yüksek Yargıtay 6. Ceza Dairesinin inceleme tarihinden önce 10.09.2023 tarihinde dolduğundan dolayı düşme kararı verilmesi gerektiği," görüşüyle itiraz yoluna başvurmuştur.

CMK'nın 308. maddesi uyarınca inceleme yapan Yargıtay 6. Ceza Dairesince 23.10.2025 tarih ve 4308-8890 sayı ile itiraz nedenlerinin yerinde görülmediğinden bahisle Yargıtay Birinci Başkanlığına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan gerekçelerle karara bağlanmıştır.

III. UYUŞMAZLIĞIN KAPSAMI VE KONUSU

İtirazın kapsamına göre inceleme silahla tehdit suçundan verilen beraat kararıyla sınırlı olarak yapılmıştır.

Özel Daire ile Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlık; dava zamanaşımının gerçekleştiği bir durumda Yargıtay Ceza Dairesince hükmün esastan incelenerek beraat kararının onanmasının mümkün olup olmadığının belirlenmesine ilişkindir.

IV. GEREKÇE

A. İlgili Mevzuat ve Uyuşmazlık Konusuna İlişkin Açıklamalar

Ayrıntıları Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 04.05.2023 tarihli ve 38-256 sayılı kararında da belirtildiği üzere; suçun işlendiği tarihten itibaren belli bir süre geçmesine rağmen, kamu davasının açılmaması veya açılan davanın sonuçlanmaması yahut da kurulan hükmün kesinleşmemesi hâlinde izlenen suç siyaseti gereğince artık devletin o suçtan dolayı cezalandırma yetkisinden vazgeçmesinin ifadesi olarak dava zamanaşımı kabul edilmiştir. Dava zamanaşımı kanun aksini kabul etmediği müddetçe bütün suçlar bakımından geçerli olup soruşturma ve kovuşturma makamlarınca resen gözetilip uygulanacaktır. Şüpheli veya sanığın dava zamanaşımından vazgeçmesi mümkün değildir.

CMK'nın 223/9. maddesinde, 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun 253/6. maddesine paralel bir şekilde; "derhal beraat kararı verilebilecek hallerde durma, düşme veya ceza verilmesine yer olmadığı kararı verilemeyeceği" hüküm altına alınmıştır. Anılan maddenin

gerekçesinde de, "fiilin suç oluşturmaması veya yeni bir yasal düzenleme ile suç olmaktan çıkarılması gibi herhangi bir araştırmayı gerektirmeyen hallerde derhal beraat kararı verilebileceği" belirtilmiştir.

Ceza Genel Kurulunun 23.11.2010 tarihli ve 136-229 sayılı kararı başta olmak üzere müstakar içtihatlarında; "...derhal beraat kararı verilmesini gerektiren hâller hariç olmak üzere zamanaşımının gerçekleşmesi durumunda,öncelikle beraat değil zamanaşımı nedeniyle düşme kararı verilmesi gerektiği" kabul edilegelmiştir.

Ceza Genel Kurulunun 27.09.2023 tarihli ve 7-481 sayılı kararında ise istikrar kazanmış uygulamadan rücu edilerek özetle; "CMK'nın 223. maddesinin 9. fıkrasında geçen 'derhâl' ibaresinin henüz yargılamanın başında olmayı değil dosyanın mevcut durumunu ifade ettiği, yargılamanın geldiği aşama itibarıyla dosyadaki mevcut delillere göre herhangi bir araştırma yapılmasına gerek olmaksızın beraat kararı verilebilecek bir noktayı vurguladığı, dava zamanaşımının yargılamaların makul sürede sonuçlandırılamaması sonucunda gündeme geldiği, suçluluğunun kesin hükümle sabit olmasına kadar sanığın suçsuz sayılması anlamına gelen masumiyet karinesi ile lekelenmeme hakkı arasında sıkı bir ilişki bulunduğu, ceza davası sonucunda kendisine isnat edilen suçu işlemediğinin sabit olduğu veya suçu işlediğine kesin olarak kanaat getirilemediği ve bu nedenle sanık hakkında beraat kararı verilen durumlarda kişi hakkında masumiyet karinesinin devam ettiğinin kabulü gerekeceği, yargılamanın geldiği aşama itibarıyla hakkında beraat kararı verilmesi gereken sanık yönünden zamanaşımı nedeniyle düşme kararı verilmesi durumunda ise sanığın atılı suçu işleyip işlemediği hususu açığa çıkarılamamış olacağından bu durumun lekelenmeme hakkının ve masumiyet karinesinin yani adil yargılanma hakkının ihlali niteliğinde olacağı, ceza mahkemesinde bir maddi olayın varlığı veya yokluğu konusundaki kesinleşmiş tespitin hukuk mahkemelerindeki yargılamaya olan etkisinin de gözetilmesi gerektiği" şeklinde tespitlere yer verildikten sonra "yargılamanın geldiği aşama itibarıyla dosyadaki mevcut delillere göre herhangi bir araştırma yapılmasına gerek olmaksızın beraat kararı verilebilecek durumlarda artık zamanaşımı nedeniyle düşme kararı değil sanığın daha lehine olan beraat kararı verilmesi gerektiği" sonucuna ulaşılmıştır.

Diğer taraftan Anayasa Mahkemesi, 16.10.2014 tarihli ve 2014/23 54... .04.2019 tarihli ve 2016/66583 başvuru sayılı bireysel başvuru kararlarında; adil yargılanma hakkının en temel unsurlarından biri olan mahkemeye erişim hakkının, bir uyuşmazlığın mahkeme önüne taşınabilmesi ve uyuşmazlığın etkili bir şekilde karara bağlanmasını isteyebilmek anlamına geldiği, mahkemeye erişme hakkının, hakkında suç isnadı bulunan bir kimsenin, bu isnat hakkında bir mahkeme tarafından bu isnadın yerinde olduğu ya da olmadığı yönünde bir karar verilmesini isteme hakkını kapsadığı, ancak suç ithamlarıyla ilgili karar elde etme hakkının mutlak olmadığı, bu hakkın, suçlanan kişiye hakkındaki isnadın bir hâkim, bir mahkeme tarafından karara bağlanmasını isteme hakkı verdiği, bu nedenle İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi'nin 6. maddesinde yer bulan adil yargılanma hakkının ceza davalarının mutlaka bir mahkûmiyet ya da beraat hükmü ile sonuçlandırılmasını isteme hakkını içermediği, suç isnadı altındaki kişilere haklarındaki ceza davasının tam olarak aklanmayı sağlayan bir hükümle sonuçlandırılmasını isteme yönünde bir güvence de sağlamadığını, kaldı ki ceza davasının düştüğü veya yüklenen suçun sanık tarafından

işlendiğinin sabit olmaması nedeniyle beraat kararı verildiği durumlarda da kişi hakkında masumiyet karinesinin devam ettiğini belirtmiştir. Yine Anayasa Mahkemesinin söz konusu kararlarında, kanun koyucunun, ilk derece mahkemelerinin iş yükünün artmaması için sanıklara zamanaşımını ret hakkı tanımadığını, başvurucu hakkında verilen "düşme" kararının, herhangi bir suçlayıcı veya cezai ifade barındırmadığı gibi bu durumun başvurucunun adli siciline de işlenmediğini, bu nedenle söz konusu kararın keyfiliğinden bahsedilemeyeceği hususları vurgulanarak başvuruculların masumiyet karinelerinin ve mahkemeye erişim haklarının ihlal edildiğine ilişkin iddialarının dayanaktan yoksun olması nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar vermiştir.

Yüksek Mahkemenin, anılan kararlarında yer verilen tespitler ve dava zamanaşımı nedeniyle verilen düşme kararlarının, adil yargılanma hakkı bağlamında mahkemeye erişim hakkının ihlali sonucunu doğurmayacağına ilişkin değerlendirmeleri nazara alındığında; Genel Kurulun 27.09.2023 tarihli ve 7-481 sayılı kararının gerekçesinde, masumiyet karinesi ve lekelenmeme hakkı argümanlarına dayanan hak ihlali endişelerinin ve buna bağlı olarak varılan sonucun isabetli olmadığı değerlendirilerek istikrar kazanmış uygulamaya rücu edilmesi gerekmiştir.

Bununla birlikte, zamanaşımı nedeniyle düşme kararı verilen hâllerde gündeme gelmesi beklenen uzun süren yargılamaların, makul sürede yargılanma hakkının (İHAS madde 6) ihlali neticesini doğurabileceğinde kuşku bulunmamakta ise de, bu ihtimalin bertaraf ya da telafi edilmesi için, zamanaşımı nedeniyle düşme kararı verilmemesinin etkin ve yeterli bir yöntem olmayacağı açıktır. Bu nedenle de ceza yargılama hukukunun temel ilkeleri üzerine bina edilmiş müstakar uygulama devam etmelidir.

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun süreklilik gösteren birçok kararında açıkça vurgulandığı üzere, davaya konu suç için kanunda öngörülen zamanaşımının gerçekleşmemiş olması bir kovuşturma şartıdır. Yargılama yapılmasına engel olup davayı düşüren hâllerden biri olan zamanaşımının yargılama sırasında gerçekleşmesi durumunda, mahkeme ya da Yargıtay, kural olarak resen zamanaşımı nedeniyle kamu davasının düşmesine karar verecektir. Bu hususta taraf iradelerine bir değer verilmemiştir.

TCK'nın 66. maddesinde; kanunda aksine bir hüküm bulunmadıkça kamu davasının maddede yazılı sürelerin geçmesiyle ortadan kalkacağı düzenlenmiş, aynı maddenin birinci fıkrasının (e) bendinde beş yıldan fazla olmamak üzere hapis veya adli para cezasını gerektiren suçlarda bu sürenin 8 yıl olacağı hüküm altına alınmıştır. Aynı Kanun'un 67. maddesinin üçüncü fıkrası gereğince kesen bir nedenin bulunması hâlinde zamanaşımı, kesilme gününden itibaren yeniden işlemeye başlayacak, dava zamanaşımını kesen birden fazla nedenin bulunması durumunda ise son kesme nedeninin gerçekleştiği tarih esas alınacak, dördüncü fıkrası uyarınca da kesilme hâlinde, zamanaşımı süresi ilgili suça ilişkin olarak kanunda belirlenen sürenin en fazla yarısına kadar uzayacaktır.

B. Hukuki Nitelendirme

Sanığa isnat edilen silahla tehdit suçunun yaptırımı, suç tarihi itibarıyla TCK'nın 106/2-a maddesinde iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası olarak belirlenmiştir. TCK'nın 66. maddesinin

birinci fıkrasının (e) bendi uyarınca bu suçların asli dava zamanaşımı süresi 8 yıl, aynı Kanun'un 67. maddesi gereğince kesintili zamanaşımı süresi ise 12 yıldır. Buna göre mahkûmiyet hükmünün verildiği tarih olan 10.09.2015 ile Özel Dairece incelemenin gerçekleştirildiği 03.07.2025 arasında, 10.09.2023 tarihinde asli dava zamanaşımının dolduğu anlaşılmaktadır. Eylemin suç oluşturmaması veya yeni bir yasal düzenleme ile suç olmaktan çıkarılması gibi herhangi bir araştırmayı gerektirmeyen hâlin, başka bir deyişle, derhâl beraat kararı verilmesini gerektiren bir durumun bulunmadığı ve daha ağır cezayı gerektiren başka bir suçu oluşturma ihtimali olmadığı da sabittir.

Bu itibarla, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının itirazının kabulüne karar verilmelidir.

Çoğunluk görüşüne katılmayan Ceza Genel Kurulu Üyeleri ... ve ...; "Ceza Genel Kurulunun 18.02.2026 tarihli toplantısının 16. sırasındaki 6. Ceza Dairesine ait 2025/562 Esas sayılı dosyasında alınan karara ilişkin muhalefet şerhi aşağıdadır.

Müzakereye konu olayda İlk Derece Mahkemesince sanık ... hakkında verilen beraat kararının Yargıtay 6. Ceza Dairesince onanmasına karar verilmiştir.

Onama kararı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 'Silahla tehdit suçu bakımından dava zamanaşımı gerçekleştiğinden Yüksek Yargıtay Dairesince hükmün esastan incelenerek beraat kararının onanmasının mümkün olmadığı' inancıyla karara itiraz ettiği, itirazın reddi üzerine dosyanın Ceza Genel Kuruluna gönderildiği anlaşılmıştır.

Yani çözümlenmesi gereken hukuki mesele beraat eden sanık hakkında verilmesi gereken karar dava zamanaşımı süresi dolmuş olduğundan 'Düşme kararı mı' yoksa sanık hakkında verilen 'Beraat kararının onanması kararı mı' verilmesi gerektiğine ilişkindir.

Beraat kararı nitelik olarak sanığın o ceza davasından aklanması sonucunu doğuran hükümdür. 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 223/2. maddesinde,

a) Yüklenen fiilin kanunda suç olarak tanımlanmamış olması,

b) Yüklenen suçun sanık tarafından işlenmediğinin sabit olması,

c) Yüklenen suç açısından failin kast veya taksirinin bulunmaması,

d) Yüklenen suçun sanık tarafından işlenmesine rağmen, olayda bir hukuka uygunluk nedeninin bulunması,

e) Yüklenen suçun sanık tarafından işlendiğinin sabit olmaması hâllerinde 'beraat kararı' verilir.

Ayrıca yine 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 223/9. maddesinde; 'Derhal beraat kararı verilebilecek hallerde durma, düşme veya ceza verilmesine yer olmadığı kararı verilemez.' hükmü karşısında itiraz konusu düşme kararının verilebileceği hâllerde yanı sıra derhal beraat kararı da verilebiliyor ise sanığın daha lehine olan beraat kararına hükmedilecektir.

Derhal beraat kararı verilebilecek hâllerde ifadesi ile anlatılmak istenen;

Yargılamanın geldiği aşama itibarı ile başkaca bir araştırmaya, soruşturmaya, delil toplanmasına gerek olmayan veya araştırma, soruşturma ve delil toplanmasının mümkün olmadığı, mümkün olsa bile sonuçsuz kalacağı ve ayrıca yargılamaya bir katkısı olmayacağı hâller olarak açıklayabiliriz.

Yeni bir araştırma yapmadan dosyaya getirilen deliller ve belgeler ışığında sanık hakkında beraat kararı verilebiyor ise 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 223/9. maddesi gereğince artık düşme kararı verilemez. Derhal beraat kararı yargılamanın her aşamasında verilebilir. Burada önemli olan, mevcut delillerin sanığın suçsuz olduğunu açıkça ortaya koymasıdır.

Derhal beraat kavramı öncelikle Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 6. maddesi, T.C. Anayasası'nın 36. ve 38. maddelerinde yer alan adil yargılanma hakkı, masumiyet karinesi ve lekelenmeme hakkı ile ilişkilidir.

Özellikle lekelenmeme hakkı, bir kişinin hakkında kesinleşmiş mahkûmiyet kararı bulunmadıkça suçlu gibi gösterilmemesi ve masumiyet karinesinin korunması anlamına gelir.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Rushiti v. Austria kararında; 'Beraat etmiş bir kişiden masumiyetini kanıtlamasının beklenmesi masumiyet karinesine aykırıdır.' demiştir.

Dosya kapsamı itibarı ile sanığın beraati gereken hâllerde beraat yerine düşme kararı verilmesi kişinin suç şüphesini ortadan kaldırmamakta; aksine kamuoyu ve idare nezdinde suçu işledi ama teknik bir nedenle ceza almadı algısına yol açmaktadır. Bu durum Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 6/2. maddesinde güvence altına alınan masumiyet karinesi ile bağlantılı olarak lekelenmeme hakkını ve dolayısıyla adil yargılanma hakkını ihlal etmektedir. Lekelenmeme hakkı masumiyet karinesinin bir uzantısı olup masumiyet karinesi ise adil yargılanma hakkının bir unsuru ve bir parçasıdır.

Masumiyet karinesine göre 'Suçluluğu hükmen sabit oluncaya kadar kimse suçlu sayılamaz.' Masumiyet karinesi gereği masumiyetini ispat yükü, sanığa değil, iddia makamına aittir. Karinenin diğer bir unsuru 'Şüpheden sanık yararlanır' ilkesidir. Yeterli ve kesin delil yoksa durma, düşme, ... kararları değil beraat kararı verilmesi gerekir. Bu ilke, hem masumiyet karinesinin hem de adil yargılanmanın doğal bir sonucudur. Yine masumiyet karinesine göre yargılama sürerken veya kararda beraat eden ya da etmesi gereken sanık hakkında onun suçluymuş gibi ya da üzerinde suç şüphesi varmış gibi gösteren açıklamalar yapılamaz, ya da kararda masum olan sanık hakkında suçlu olduğuna dair en ufak bir izlenim yaratılamaz. Masumiyet karinesi ihlal edilirse adil yargılama hakkı da ihlal edilmiş olur.

Masumiyet karinesi Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihatlarına göre yanlızca mahkûmiyet kararı verilinceye kadar geçerli olan usuli bir ilke değildir. Aynı zamanda devletin tüm organlarının bireyi suçlu gibi göstermeme yükümlülüğünü de içerir.

Lekelenmeme hakkı ise masumiyet karinesinin doğal bir uzantısıdır. Sanığın üzerindeki suçlu lekesini kaldıracak olan yegâne karar, beraat kararıdır.

Buna rağmen sanık hakkında düşme kararı verilmesi;

Sanığın hukuki durumunu belirsiz bırakır.

Suç şüphesini ortadan kaldırmaz.

İdari ve mesleki aleyhe sonuçlar doğurabilir.

Bu durum, lekelenmeme hakkının ihlali anlamına gelir.

Beraat kararı ile sanık aklanırken, düşme kararı ise teknik bir sona erme hâlidir ve maddi anlamda suçsuzluk tespiti içermez.

Lekelenmeme hakkı, kişinin haksız yere suç isnadı altında bırakılmaması ve yargılama sonunda aklanma imkânına sahip olması anlamına gelir.

Zamanaşımı nedeniyle düşme kararı verildiğinde bu karar sanığın suçlu olduğunu tespit etmez ancak sanığın suçsuz olduğunu da açıkça ortaya koymaz. Bu nedenle sanığın hukuki statüsü askıda kalır. Beraat kararı verildiğinde sanık aklanmış olur. Bu iki kararın itibar ve haklar bakımından sonuçları farklıdır.

Masumiyet karinesi sanığın yalnızca mahkûm olmamasını değil aynı zamanda suçlu gibi gösterilmemesini de kapsar.

Dosya kapsamı sanığın beraat etmesi gerektiğini göstermesine rağmen, sırf zamanaşımı dolduğu için düşme kararı verilmesi kişinin aklanma hakkını elinden alır. Toplum nezdinde suçlu ama kurtuldu algısı yaratabilir, itibarının tam iadesini engeller ve telafisi imkânsız ağır sonuçlar doğurabilir. Lekelenmeme hakkıyla bağdaşmayan bu durum, masumiyet karinesinin özüne aykırıdır.

Beraat kararı verilmesi gereken hâllerde düşme kararı verilerek suç şüphesinin etkili korunmasını sağlamaz.

Bu da AİHS'nin 6. maddesi kapsamında adil yargılama hakkının ihlali sonucunu doğurur.

Ceza yargılamasında hükmün niteliği yanlızca usuli bir tercih değil, bireyin onuru, itibarı ve temel hakları bakımından anayasal ve uluslararası koruma altında olan bir meseledir.

Ceza yargılamasının amacı; insan onurunu korumak, suçlunun cezalandırılmasının yanı sıra masumun aklanmasını sağlamaktır. Böylece kişinin adil yargılanma hakkı korunmuş olur.

Açıklanan nedenlerle İlk Derece Mahkemesince beraatına karar verilen sanık hakkındaki kararın Yüksek Yargıtayca onanması kararına, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının düşme kararı verilmesine dair itirazını kabul eden Ceza Genel Kurul Kararına, lekelenmeme hakkına, masumiyet karinesine ve adil yargılanma hakkına aykırı olduğu kanaati ile muhalifiz." gerekçesiyle,

Çoğunluk görüşüne katılmayan bir Ceza Genel Kurulu Üyesi de; benzer düşüncelerle,

Karşı oy kullanmışlardır.

V. KARAR

Açıklanan nedenlerle;

1- Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının KABULÜNE,

2- Yargıtay 6. Ceza Dairesinin 03.07.2025 tarihli ve 2561-7151 sayılı silahla tehdit suçuna ilişkin onama kararının KALDIRILMASINA,

3- Kırşehir 1. Asliye Ceza Mahkemesinin 15.02.2022 tarihli ve 710-151 sayılı silahla tehdit suçundan verilen beraat kararının gerçekleşen dava zamanaşımı nedeniyle BOZULMASINA,

Ancak yeniden yargılamayı gerektirmeyen bu konuda, CMUK'un, 5320 sayılı Kanun'un 8. maddesi uyarınca karar tarihi itibarıyla uygulanması gereken 322. maddesine göre karar verilmesi mümkün olduğundan, TCK'nın 66/1-e ve CMK'nın 223/8. maddeleri uyarınca kamu davasının dava zamanaşımı nedeniyle DÜŞMESİNE,

4- Dosyanın, mahalline gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE,

18.02.2026 tarihinde yapılan müzakerede oy çokluğuyla karar verildi.